

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010219
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010219.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému B. H., nar. XX.X.XXXX vo E., trvale bytom E., M. cesta XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2017, prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. apríla 2017, sp.zn. 6Pp/51/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. apríla 2017, sp.zn. 6Pp/51/2017, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr.por. sa odsúdený B. H. podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/48/2015, zo dňa 1.2.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3To/36/2016, zo dňa 18.5.2016. Podľa § 68 ods. 1 Tr.zák. bola odsúdenému určená skúšobná doba v trvaní jeden rok.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal proti nemu prokurátor ihneď sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil. V úvode dôvodov sťažnosti prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia. Uviedol, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu nebol odsúdený disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný. Riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá, pričom za rizikové faktory považuje opakované páchanie trestnej činnosti a pozitívny vzťah k alkoholickým nápojom. Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a taktiež sa nedostatočne vysporiadal s jeho trestnou minulosťou. Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení podľa názoru prokurátora mal odsúdený dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, nakoľko predchádzajúce odsúdenia u neho nesplnil zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení. Preto v prípade podmienčného prepustenia by nebol naplnený účel trestu, a to zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto na jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol napadnuté uznesenie zrušiť.

K dôvodom podanej sťažnosti sa písomne vyjadril odsúdený. Vo svojom vyjadrení namietal správnosť argumentácie prokurátora v dôvodoch sťažnosti, ktorá argumentácia nezohľadňuje správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Na základe preskúmania správnosti výroku samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu a kumulatívne bola u neho splnená podmienka preukázania polepšenia plnením svojím správaním a plnením svojich povinností vo výkone trestu, ako aj podmienka odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho riadneho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaní trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa názoru krajského súdu záver okresného súdu o splnení aj zákonnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného v danom prípade, ktorou podmienkou je možnosť rozumne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, má oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Ako nepochybne vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a trest vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Jeho doterajšie správanie počas výkonu trestu je v úplnom súlade s ústavným poriadkom, pracuje bez zistených závad a zapája sa aj do činností pre všeobecný rozvoj jeho osobnosti. Z hodnotenia riaditeľa ústavu tiež vyplýva, že je zaradený na práce s dohľadom mimo ústav, kde tiež rešpektuje a plní príkazy, dodržiava zásady bezpečnosti práce.

Na základe uvedených skutočností aj podľa názoru krajského súdu nie je možné dospieť k záveru, že u odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, by nebol napĺňaný výchovný účel tohto trestu tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. a že by správanie odsúdeného svedčilo len o jeho schopnosti prispôbiť sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody. Preto sa krajský súd stotožnil so správnosťou záveru okresného súdu, podľa ktorého odsúdený v danom prípade spĺňa všetky zákonné podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania poukazoval na záver riaditeľa ústavu, podľa ktorého je u odsúdeného stredné riziko zlyhania, podľa názoru krajského súdu tento záver riaditeľa ústavu nemožno brať v danom prípade za smerodajný. Zo spisového materiálu vyplýva, že uvedené riziko riaditeľ stanovuje na základe akéhosi formulára, v ktorom sa k určitým skutočnostiam pridáva bodové ohodnotenie. V danom prípade u odsúdeného bolo určené skóre 6 bodov. V uvedenom formulári sa okrem iného uvádza, že za vek odsúdeného bol určený 1 bod, za pohlavie odsúdeného bol určený 1 bod a za dosiahnuté vzdelanie bol určený 1 bod (spolu 3 body). Podľa názoru krajského súdu vyhodnocovanie rizika zlyhania u toho ktorého konkrétneho odsúdeného na základe negatívneho hodnotenia vyššie uvedených troch kritérií vykazuje znaky diskriminácie z dôvodu veku, pohlavia a dosiahnutého vzdelania, zákaz ktorej diskriminácie je zakotvený prakticky vo všetkých medzinárodných dohovorech o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorým pristúpila Slovenská republika. Ak by neboli v súvislosti s uvedenými kritériami odsúdenému priznané negatívne body v uvedenom formulári, skóre u odsúdeného by v danom prípade predstavovalo 3 body, ktoré skóre podľa uvedeného formulára spadá pod nízky stupeň rizika (viď č. I. 9).

Podľa názoru krajského súdu poukaz prokurátora v dôvodoch sťažnosti na to, že odsúdený mal byť doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, nemožno považovať za súladný so zákonom. Z odpisu registra trestov (č. I. 6, 7) vyplýva, že odsúdenia odsúdeného pod bodmi 1. a 2. sú zahladené, čo podľa zákona bráni konštatovaniu, že v týchto prípadoch by došlo k odsúdeniu odsúdeného. Bez ohľadu na uvedené však podľa názoru krajského súdu pre posúdenie možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život, je rozhodné, že odsúdený prvýkrát vykonáva trest odňatia slobody, a preto niet dôvodu dospieť k záveru, podľa ktorého vzhľadom na výchovný účel tohto trestu by v jeho prípade bolo vylúčené použiť dobrodenie zákonodarcu, upravené v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.